

Lyktans sken bjudet in mötet.

Visslande smyger han bakom en krök, ställer sig under en lyktstolpe i väntan på någons svar. Gula skenet bryter ner natthimlens svarta sken, framhäver ansiktets form. Yllekappans krage drar han försiktigt när halsen, då snöflingor letar sig in under tyget. Snöflingorna kysser hans så känsliga läppar, smälter och rinner sakta in i munnen.

Den vinterbleka huden spricker upp, då leendet lyser med närvarons källa. Passionens himmelska röst möter bitterljuva dånet. Sekunderna efter trippar en kvinna på andra sidan, klackarna slår i marken, kjolens något korta karaktär göms under kappans längd, likaså den tajta toppen, som skulle kunna locka fram mäns lust att bara få en natt med henne. Ljudet från klackarna upphör hastigt, då hon måste titta på var ljudet kommer från. Under lyktstolpen, på andra sidan står kvinnan och observerar den dansande mannen, då snöflingorna lockar till dans. Sakta hans sinne hör ljudet från tystnaden. Tittar mot henne, ser blå ögon, som lysas upp från skenet.

Mannen nu funnit sångfågels hjärta, kvinnan fann sin riddare. Snöflingorna duggar tätt då de sakta når hjärtats djupaste puls. En kyss som blandas upp med passion och iskalla snöflingor, bjuder in nyanser från längtans kammare.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Filosofen2 med Poeter.se id #35739 innehar upphovsrätten